

Sygn. akt **IC 1169/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Agnieszka Kuryłas
Protokolant:	Sekretarz sądowy Kamila Żebryk

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2021 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.

przeciwko: M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 1169/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 listopada 2020 roku powód Zakład Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. Oddział w J. wniósł o zasądzenie od pozwanej -Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w S.M. P. kwoty 214,38 złotych tytułem udostępnienia informacji ze zbiorów powoda. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód podał, iż pozwana M. P. jako komornik sądowy złożyła do powoda wnioski o udostępnienie danych ze zbiorów ZUS w sprawach prowadzonych pod sygnaturami: (...) oraz (...). Powód udostępnił pozwanej dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, jak i dane zgromadzone na koncie płatnika dłużnika za co naliczył sobie zwielokrotnioną opłatę w każdej ze spraw. Dłużnicy, o których dane pozwana wносиła posiadali więcej niż jednego płatnika składek. Komornik uiszcza jednak tylko połowę należnej opłaty. Zdaniem strony powodowej, w przedmiotowej sprawie, prawidłowym było naliczenie podwójnej opłaty – jednej za udzielenie informacji z konta ubezpieczonego i konta jednego płatnika oraz drugiej za udzielenie informacji z konta drugiego i każdego kolejnego płatnika.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o odrzucenie pozwu, a z ostrożności procesowej również o oddalenie powództwa.

W pierwszej kolejności pozwana podniosła, że powód nie złożył skarg na czynności organu egzekucyjnego w ww. sprawach, a zatem nie wyczerpał właściwego trybu rozliczania wydatków powstałych w toku danego postępowania egzekucyjnego. W dalszej kolejności pozwana zakwestionowała zasadność naliczania przez powoda zwielokrotnionych opłat za udzielenie informacji dotyczącej jednego dłużnika, w sytuacji, gdy z danych powoda wynika, że z kontem ubezpieczonego związany jest więcej niż jeden płatnik.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. jest Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym (...) w S. i w ramach swoich uprawnień w toku prowadzonych postępowań egzekucyjnych występowała z wnioskami do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W., jako organu administracji publicznej, o udzielenie informacji dotyczących osób, w stosunku do których prowadzone jest postępowanie egzekucyjne.

Bezsporne.

Wnioskiem z dnia 26 września 2019 roku pozwana – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w S. M. P. zwróciła się do powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w J. o udzielenie – na podstawie zasobów informacyjnych ZUS – informacji odnośnie dłużnika J. G. w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt (...).

Bezsporne, a nadto dowód:

- wniosek z dnia 26 września 2019 roku, k. 7-7 verte;

W dniu 27 września 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w J. udzielił stosownej informacji Komornikowi w sprawie o sygn. akt (...).

Za udzielenie informacji powód wystawił pozwanej rachunek nr (...) z dnia 27 września 2019 roku opiewający na kwotę 71,46 złotych z terminem zapłaty do dnia 11 października 2019 roku.

Pozwana uregulowała powyższy rachunek jedynie do kwoty 35,73 złotych.

Bezsporne, a nadto dowód:

- rachunek nr (...), k. 12;

Wnioskiem z dnia 23 października 2019 roku pozwana – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w S. M. P. zwróciła się do powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w J. o udzielenie – na podstawie zasobów informacyjnych ZUS – informacji odnośnie dłużnika J. W. w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt (...).

Bezsporne, a nadto dowód:

- wniosek z dnia 23 października 2019 roku, k. 8-8 verte;

W dniu 23 października 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w J. udzielił stosownej informacji Komornikowi w sprawie o sygn. akt (...). Za udzielenie informacji powód wystawił pozwanej rachunek nr (...) z dnia 23 października 2019 roku opiewający na kwotę 71,46 złotych z terminem zapłaty do dnia 6 listopada 2019 roku.

Pozwana uregulowała powyższy rachunek jedynie do kwoty 35,73 złotych.

Bezsporne, a nadto dowód:

- rachunek nr (...), k. 13;

Wnioskiem z dnia 29 października 2019 roku pozwana – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w S. M. P. zwróciła się do powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w J. o udzielenie – na podstawie zasobów informacyjnych ZUS – informacji odnośnie dłużnika M. K. w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt (...).

Bezsporne, a nadto dowód:

- wniosek z dnia 29 października 2019 roku, k. 9-9 verte;

W dniu 30 października 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w J. udzielił stosownej informacji Komornikowi w sprawie o sygn. akt (...). Za udzielenie informacji powód wystawił pozwanej rachunek nr (...) z dnia 30 października 2019 roku opiewający na kwotę 71,46 złotych z terminem zapłaty do dnia 13 listopada 2019 roku.

Pozwana uregulowała powyższy rachunek jedynie do kwoty 35,73 złotych.

Bezsporne, a nadto dowód:

- rachunek nr (...), k. 14;

Wnioskiem z dnia 31 października 2019 roku pozwana – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w S. M. P. zwróciła się do powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w J. o udzielenie – na podstawie zasobów informacyjnych ZUS – informacji odnośnie dłużnika K. M. w związku z prowadzonym przeciwko niej postępowaniem egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt (...)

Bezsporne, a nadto dowód:

- wniosek z dnia 31 października 2019 roku, k. 10-10 verte;

W dniu 7 listopada 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w J. udzielił stosownej informacji Komornikowi w sprawie o sygn. akt (...). Za udzielenie informacji powód wystawił pozwanej rachunek nr (...) z dnia 7 listopada 2019 roku opiewający na kwotę 71,46 złotych z terminem zapłaty do dnia 21 listopada 2019 roku.

Pozwana uregulowała powyższy rachunek jedynie do kwoty 35,73 złotych.

Bezsporne, a nadto dowód:

- rachunek nr (...), k. 15;

Wnioskiem z dnia 26 listopada 2019 roku pozwana – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w S. M. P. zwróciła się do powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w J. o udzielenie – na podstawie zasobów informacyjnych ZUS – informacji odnośnie dłużnika K. S. w związku z prowadzonym przeciwko niej postępowaniem egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt (...)

Bezsporne, a nadto dowód:

- wniosek z dnia 26 listopada 2019 roku, k. 11-11 verte;

W dniu 27 listopada 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w J. udzielił stosownej informacji Komornikowi w sprawie o sygn. akt (...). Za udzielenie informacji powód wystawił pozwanej rachunek nr (...) z dnia 27 listopada 2019 roku opiewający na kwotę 107,19 złotych z terminem zapłaty do dnia 11 grudnia 2019 roku.

Pozwana uregulowała powyższy rachunek jedynie do kwoty 35,73 złotych.

Bezsporne, a nadto dowód:

- rachunek nr (...), k. 16;

Pismem z dnia 31 stycznia 2020 roku powód wystosował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty dotyczące nieuiszczonych opłat za udzielenie informacji m.in. w postępowaniach egzekucyjnych o sygn. akt: (...) oraz (...).

Pozwana otrzymała również w tym zakresie wezwanie z dnia 17 kwietnia 2020 roku.

Pismem z dnia 27 maja 2020 roku powód wystosował do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty, wyznaczając jej dodatkowy 7 dniowy termin, obwarowany rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2020 roku powód ponowił ostatecznie wezwanie do zapłaty.

Wezwania okazały się bezskuteczne, albowiem pozwana nie uregulowała ww. należności.

Bezsporne, a nadto dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 31 stycznia 2020 roku wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 17-18;
- przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 27 maja 2020 roku wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 19-20;
- przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 3 sierpnia 2020 roku wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 21-22;
- wezwanie do zapłaty z dnia 17 kwietnia 2020 roku, k. 31-33;

Powód nie wniósł skargi w toku ww. postępowań komorniczych na czynności organu egzekucyjnego, tj. w zakresie żądania uiszczenia opłat w kwocie przewyższającej 35,73 złotych, mimo pouczeń pozwanej w tym zakresie.

Bezsporne, a nadto dowód:

- pismo przewodnie z dnia 27 kwietnia 2020 roku wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 29-30.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny, a dodatkowo znalazł potwierdzenie w złożonych przez strony dokumentach.

Obowiązek powoda udzielania komornikowi informacji wynika wprost z postanowień art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 423).

Zgodnie z ww. przepisem dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane wymienionym w tym przepisie podmiotom, w tym komornikom sądowym, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

Stosownie zaś do treści art. 50 ust. 10 ww. ustawy, dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się komornikom sądowym w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego albo wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub sporządzania spisu inwentarza, odpłatnie, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Opłatę, o której mowa w ust. 10, wnosi się w terminie 14 dni od dnia wystawienia przez Zakład rachunku (art. 50 ust. 10aa ww. ustawy). Od nieuiszczonej w terminie opłaty, o której mowa w ust. 10, należne są od komornika sądowego odsetki w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Odsetek nie nalicza się, jeżeli ich wysokość nie przekraczałaby trzykrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w

rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej (art. 50 ust. 10ab ww. ustawy).

Wysokość opłaty za udzielenie komornikowi informacji o danych zgromadzonych na kontach ubezpieczonego lub płatnika składek i sposób jej waloryzacji zostały szczegółowo unormowane w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej dnia 8 października 2015 r. w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udostępnienie danych komornikom sądowym oraz sposobu jej wnoszenia (Dz.U. z 2015 r., poz. 1701).

W niniejszej sprawie pozwana zakwestionowała żądanie pozwu wskazując w pierwszym rzędzie na niedopuszczalność drogi sądowej.

W tym zakresie wskazać należy, iż dochodzenie ww. należności przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych stało się kwestią sporną w orzecznictwie. Podnoszono bowiem, że jedyną drogą przewidzianą w ustawie dla realizacji takiego roszczenia pozostaje uwzględnienie tej opłaty przez komornika w postanowieniu o ustaleniu kosztów postępowania i możliwość kwestionowania tej decyzji w skardze na czynność komornika (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 1973 r., I CR 250/73, uchwała z dnia 21 października 2015 r., III CZP 66/15, postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 lutego 2014 r., sygn. akt II Cz 2176/13).

Nowelizacją przepisów wprowadzoną ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 poz. 1027), w dniu 13 czerwca 2017 roku wszedł w życie przepis art.50 ust. 10ac ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym, w sprawach o roszczenia z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 10, i odsetek, o których mowa w ust. 10ab, stosuje się przepisy prawa cywilnego. Powyższy przepis przesądził zatem, iż roszczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. wobec komornika z tytułu ww. opłaty będą opierały się na przepisach prawa cywilnego.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz.U. z 2021 r. poz. 210) przyznanie należności stanowiącej wydatek, o którym mowa w art. 6 pkt 1-3 lub 6 (należności biegłych i tłumaczy, koszty ogłoszeń, koszty transportu specjalistycznego, należności osób powołanych na podstawie odrębnych przepisów do udziału w czynnościach) wymaga wydania postanowienia. W postanowieniu o przyznaniu należności komornik wskazuje podmiot uprawniony do otrzymania należności i jej wysokość, a jeżeli należność ta ma być pokryta z zaliczki, także zaliczkę, z której należność jest pokrywana.

W związku z przedmiotem postanowienia, o którym mowa w art. 10 ustawy o kosztach komorniczych podmiotem uprawnionym do otrzymania należności będzie np. biegły, tłumacz, wydawca gazety, właściciel firmy transportowej. Z kolei należności osób powołanych na podstawie odrębnych przepisów do udziału w czynnościach to koszty związane z udziałem Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, wojskowych organów porządkowych, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, wskazanych w art. 765 k.p.c., dozorców, kuratorów. Tryb przyznawania ich reguluje art. 13 ustawy o kosztach komorniczych.

Zważyć trzeba, iż należność za udzielone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych informacje nie została wymieniona w katalogu wydatków o jakich mowa w art. 10 ustawy o kosztach komorniczych, co do których możliwe byłoby wydanie przez organ egzekucyjny postanowienia o przyznaniu należności.

Ustawa o kosztach komorniczych przewiduje również tryb zwrotu udokumentowanych wydatków dla podmiotów, które przedstawiły dokument na żądanie komornika, o ile tryb lub koszty przedstawienia dokumentów lub udzielania informacji nie wynikają z odrębnych przepisów (art. 14 ust. 5). Powyższe uregulowanie nakazuje stosować w pierwszej kolejności przepisy szczególne przyznające zwrot wydatku albo wynagrodzenie. W przeciwieństwie do pokrywania kosztów z tytułu kosztu ogłoszeń, kosztów transportu specjalistycznego i należności osób powołanych na podstawie odrębnych przepisów do udziału w sprawie pokrycie należności z tytułu uzyskanego dokumentu czy uzyskanej informacji nie wymaga wydania przez komornika postanowienia (wniosek a contrario z art. 10 ustawy o kosztach komorniczych). Wystarczy więc zarządzenie o wypłacie.

Przepisy szczególne regulujące tryb i wysokość opłat za udzielanie informacji zawarte są w art. 50 ust. 10 i następnych ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 października 2015 r. w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udostępnienie danych komornikom sądowym oraz sposobu jej wnoszenia.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że kompetencja komornika do kształtowania wydatków postępowania egzekucyjnego w świetle art. 14 ust. 5 ustawy o kosztach komorniczych jest wyłączona w stosunku do powoda, jako że w myśl art. 50 ust. 10ac ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w sprawach o roszczenia z tytułu opłaty za udzielenie informacji, jak i odsetek, stosuje się przepisy prawa cywilnego. Stąd też zarzut pozwanej co do niedopuszczalności drogi sądowej nie zasługiwał na uwzględnienie i nie było możliwe odrzucenie pozwu.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do właściwej interpretacji § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 października 2015 r. w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udostępnienie danych komornikom sądowym oraz sposobu jej wnoszenia. Powyższy przepis stanowi, że opłatę za udzielenie informacji dotyczących danych zgromadzonych na koncie jednego ubezpieczonego lub jednego płatnika ustala się w kwocie 40,47 złotych. W myśl § 1 ust. 2 opłatę za udostępnienie komornikom sądowym danych w postaci elektronicznej na wniosek złożony w formie dokumentu elektronicznego ustala się w kwocie 35 złotych. Zgodnie z § 2 ww. rozporządzenia, kwota opłaty za udostępnienie danych, poczynając od 2016 roku, podlega ustaleniu na nowo od dnia 1 kwietnia każdego roku kalendarzowego z uwzględnieniem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpatrywanej sprawie, powód udostępnił na wyraźny wniosek pozwanej dane zgromadzone zarówno na koncie jednego ubezpieczonego, jak i dane zgromadzone na koncie więcej niż jednego płatnika dłużnika, za co została naliczona zwielokrotniona opłata w każdej ze spraw. Zdaniem powoda zasadnym jest naliczanie wielokrotności opłaty w przypadku udzielenia informacji z wielu kont ubezpieczonych lub płatników.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie wskazuje w tym miejscu, iż podziela poglądy prawne wyrażone dotychczas w tej kwestii w ramach postępowań egzekucyjnych toczących się w obszarze właściwości tut. Sądu Rejonowego, na które wskazała w swojej odpowiedzi na pozew pozwana komornik.

Jednocześnie jednak Sąd doszedł do wniosku, iż w przedmiotowej sprawie należy odnieść się do § 1 ust. 1 ww. rozporządzenia i dokonać oceny jego interpretacji w celu ustalenia, czy bezpośrednie rozumienie wskazanej normy prawnej jest wystarczające dla potrzeb rozstrzygnięcia sprawy, czy też norma ta nasuwa wątpliwości co do jej znaczenia i wymaga dalszych zabiegów interpretacyjnych.

Zdaniem Sądu, wykładnia przy uwzględnieniu zasady clara non sunt interpretanda nie jest wystarczająca dla potrzeb rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W myśl tej maksymy, to co jest jasne nie wymaga interpretacji. Przede wszystkim, zgodnie z aktualną teorią wykładni prawa, nie istnieje czyste, abstrakcyjne znaczenie przepisu, które mogłoby być przyjęte bez jakichkolwiek zabiegów interpretacyjnych. Nawet pozornie proste przepisy wymagają bowiem dokonywania pewnych założeń i przyjmowania pewnych definicji i konkretnego rozumienia słów i kontekstów (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r. sygn. akt III CZP 108/06, OSNC 2007/9/134, Biul.SN 2006/12). Zasada pierwszeństwa wykładni językowej nie może prowadzić do wniosku, że interpretatorowi wolno jest w każdych okolicznościach ignorować wykładnię systemową czy funkcjonalną. Może się bowiem okazać, że sens przepisu, który wydaje się językowo jasny okaże się wątpliwy, gdy skonfrontuje się go z innymi przepisami lub weźmie się pod uwagę cel regulacji prawnej.

Podkreślenia wymaga, że wykładnia językowa § 1 ust. 1 ww. rozporządzenia nie daje niewątplivej odpowiedzi na pytanie, w jakiej wysokości powinna być ustalona opłata za informację, obejmująca dane dotyczące ubezpieczonego więcej niż jednego płatnika. Wskazanej regulacji nie można jednak interpretować w oderwaniu od treści art. 50 ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym, dane zgromadzone na kontach, o których mowa w

ust. 3, udostępnia się komornikom sądowym w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego albo wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub sporządzania spisu inwentarza, odpłatnie, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Przyjąć zatem należy, iż chodzi o udzielenie informacji potrzebnej do prowadzenia postępowania egzekucyjnego, którą należy rozumieć jako informację pełną, odnoszącą się do określonego ubezpieczonego, bez względu na ilość kont płatników, z których częściowo informacja ta pochodzi. Odstąpienie od ścisłej wykładni językowej i posłużenie się wykładnią funkcjonalną jest nieodzowne, gdy ustalenie znaczenia przepisu ze względu na jego kontekst językowy prowadzi do skutków niezamierzonych oraz niezgodnych z celami instytucji, którą określa interpretowany przepis.

Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że sposób tworzenia informacji jest wewnętrzną procedurą instytucji zobowiązanej do jej udzielenia, a wobec tego brak jest uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że zamiarem ustawodawcy było ustalenie opłat za poszczególne czynności dokonane w ramach tej procedury.

Zdaniem Sądu orzekającego, funkcja fiskalna powinna polegać na uzyskaniu (przynajmniej częściowego) zwrotu kosztów funkcjonowania aparatu jakim jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Jednakże organ ten powinien mieć na uwadze, że z punktu widzenia fundamentalnej zasady demokratycznego państwa prawnego istotne jest zachowanie racjonalnej zależności pomiędzy wysokością tych kosztów, a czynnościami organów, za podjęcie których zostały naliczone. Procedury dotyczące udzielenia komornikom informacji na temat sytuacji osobistej i majątkowej dłużników powinny usprawniać i ułatwiać im prowadzenie postępowań egzekucyjnych, nie generując przy tym zbędnych kosztów.

Zdaniem Sądu, w przypadku skierowania przez Komornika Sądowego pytania dotyczącego jednego dłużnika, niezależnie do tego czy jest on ubezpieczonym czy płatnikiem i udzielenia na takie zapytanie odpowiedzi, zasadnym jest naliczenie jednej opłaty. Występując o udzielenie informacji, komornik sądowy wprost bowiem wskazuje, kogo ta informacja ma dotyczyć i na jakie pytania oczekuje on odpowiedzi. Zakres zapytania wpływa bezpośrednio na zakres odpowiedzi, która powinna dotyczyć konkretnej osoby – dłużnika określonego przez komornika sądowego. W sytuacji, gdy dłużnik ten jest ubezpieczonym, na rzecz którego inna osoba opłaca składki, w odpowiedzi takiej będą również zawarte informacje dotyczące płatnika składek. Wykładnia taka pozostaje w zgodzie również z funkcjonalną wykładnią § 1 ust. 1 przytoczonego rozporządzenia. Kierując zapytanie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, komornik sądowy oczekuje bowiem udzielenia informacji dotyczących sytuacji materialnej ściśle określonego dłużnika. Przedmiotem zainteresowania są zatem wszelkie dane, pozwalające w efekcie na skuteczne prowadzenie postępowania egzekucyjnego, w tym również dane dotyczące zatrudnienia dłużnika i płatników składek na jego rzecz. Do tych osób możliwe jest bowiem skierowanie zajęcia należnego dłużnikowi wynagrodzenia za pracę. Informacje takie stanowią jednak przedmiot tylko pośredniego zainteresowania komornika sądowego, bowiem celem zapytania jest otrzymanie informacji na temat dłużnika, pozwalających na skuteczne wyegzekwowanie od niego roszczenia.

Stąd też, mając na uwadze wszystkie powyższe argumenty, Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Sędzia Agnieszka Kuryłas